

ли отъ Нова-Загора къмъ югозападната страна по линията на желѣзницата, за да си направятъ съобщенията по нея сигурни, тъй като по-прѣди бѣхж раздѣлени отъ пункта Карабунаръ сръдоточие на турскитѣ войски и бѣжанци, отъ разбиванieto на желѣзницата при с. Ресиманово на 13-й и при скъсването на телеграфната жица при Радне Махле и Карабурунъ отъ рускитѣ аванъ гварди и да разбератъ за българскитѣ селски комити истина ли е. Тръгиванieto имъ се почнало отъ утрѣнта и слѣдвало до пладиѣ отъ къмъ источната страна на селото, гдѣто прѣминали прѣзъ село Богданъ Махле и убили въ него трима души българи, именно: Дѣдо Стапчо бакалена, дѣдо Герги Стояновъ и Бена Стойчовъ, много вжщи и плѣвници западели а колкото за грабежи и оберн безчетъ. Селенитѣ на това село зели прѣдварителни мѣрки, гдѣто всичкитѣ жени дѣца и мъже се скрили въ тъй наречената рѣка Азмака измежду саза и калта, гдѣто турската войска минала покрай тѣхъ отъ источната и западната страна, а тѣ въ сръдата имъ, безъ да ги усѣтятъ и имъ направятъ нѣкоя по-голяма пакостъ, освѣнъ горната. Въ това врѣме съкашъ, че нарочно providението приготвило чрѣзъ прародата единъ силенъ вѣтръ, който послужилъ като средство за благополучното имъ отгърване отъ насженитѣ турски войски, да не се истребятъ, вѣтръ, на когото хората много благодарили, че станалъ причина за запазването имъ. Тѣ скрити, били принудени да глѣдатъ отъ Азмака вървението на турската войска и башибозуци отъ 4—8 часа надвечеръ за къмъ Гюнюлюската Махала. — Най-напрѣдъ се показали черкзитѣ на малки чети къмъ Гюнюлюската Махала, които почнали да дразнятъ селското население, като се мъчили да му отниматъ добитѣва извѣнъ селото и послѣ каквото намѣрятъ за сгодно, само и само да испитатъ каква е силата на събравшитѣ се тукъ български села, като ще иматъ въ случай на нападение изотподирѣ си по-вечето редовна турска войска, която да ги подкрѣпи.

Българитѣ като не са имали за цѣль никога да се противятъ на редовнитѣ царски войски, виждатъ най-напрѣдъ